

FÖRENINGEN
GOTT LEDARSKAP
I DEMENSVÅRDEN

Intervju med Kristina Nilsson-Lindström, enhetschef på Malmgården, Skara, 2014 års stipendiat

Efter att ha intervjuat och tagit referenser på fjorton olika kandidater utsågs du till vinnare av föreningen Gott ledarskap i demensvårdens första stipendium på 50 000 kronor.

Vad jobbar du med?

Jag handleder och utbildar personal i ett öppet och tillåtande sätt för att bemöta brukare i vår demensdagverksamhet. Vi försöker planera och stödja den anhörige och den enskilde så att de kan fortsätta att leva sitt liv så likt som möjligt som de har gjort tidigare.

Vad är det speciella du gör, som du har fått priset för?

Jag har länge jobbat målmedvetet med att utveckla äldreomsorgen. Vi låser inte dörrar hos oss, vi använder så lite neuroleptika som möjligt och inget sömnmedel alls. Istället försöker vi möta våra brukare i deras inre värld, där de är. På många andra ställen har man svårt att spela med och det är personalen som har makten medan vi försöker bekräfta att det brukarna upplever är okej. Brukarna bestämmer och vi följer med dem till en viss gräns så att det inte blir farligt. Det är viktigt att inte ifrågasätta deras värld för då får man aggressiva utbrott och sen får de neuroleptika och riskerar att bli en människa inlåst i en bubbla. Jag brukar kalla det för kemiska lås till skillnad från fysiska lås i dörrarna. Om det hjälper att borsta bort myrorna som de upplever på väggen så är det bättre än att ge en tablett om de fortfarande kan gå och röra sig, det är min åsikt. Men alla tycker inte likadant.

Du menar att verksamheten blir lugnare ju friare brukaren är att röra sig?

Alla vet att man blir lugnare i sin hjärna om man rör på sig. Att exempelvis spänna fast någon som har ett fysiskt behov av att få röra sig, vad händer med hjärnan då? Det är en ålderdomlig metod och jag tror att det går att göra på annat sätt. Ge dem en fysisk aktivitet, att spela boll eller träna löpning i några kilometer. En sköterska kan följa med och springa istället för att de går fram och tillbaka på en avdelning.

Är det inte dyrt och tidskrävande?

Det kostar mycket pengar och tar mycket energi att ha ett extravak på någon som är orolig på ett boende och som forcerar alla dörrar, än att ha någon som springer i ett löpspår om det är lösningen. Om de skulle springa för fort eller om de går vilse och försvinner så finns det gps, eller så får man ha en personal som springer fortare.

Hur ser anhöriga på det här arbetssättet?

De flesta tycker nog att ett äldreboende är mer passivt än aktivt så jag har inte träffat någon som är negativ till att vi är ute och rör på oss. Jag försöker ha personal som pratar olika språk, personal som både kan jogga utomhus och som kan laga mat, personal som har ett öppet sinne för djur och behandling. Mitt mål är att ha en bred palett.

FÖRENINGEN
GOTT LEDARSKAP
I DEMENSVÅRDEN

Hur åstadkommer du det?

Som arbetsledare ser jag till att lära mig själv och visar sen min personal hur de kan göra. Ett ledarskap blir mer trovärdigt om man har kunskapen själv.